

WARSZAWA. — ROK 1. Dnia 24. Lutego 1823.

K U R Y E R

DLA WSZYSTKICH.

C Z Y L I

DZIENNIK LITERATURZE, KUNSTOM, NOWOŚCIOM
I MODOM POŚWIĘCONY.

N^{er} 24.

Dziennik ten wychodzi w Składzie sztuk pięknych A. BRZĘZINY trzy razy na tydzień, to jest: w Poniedziałek, Środę i Sobotę z dołączeniem kwartalnie dwunastu rycin miedzi, których jedna miedzi. Prenumerata na 36 Numerów, przysyła się w Stolicy, w kwocie Złp: 15. na Prowincyi Złp: 18.

E K R A N.

(Dokończenie.)

Gdy po kwadransie wszedł nazad do mego gabinetu nie było już Zofii. Boleść moja dosyć się złagodziła abym mógł dostatecznie poznać całą stratę jaką i na próżno ponosiłem starałem się przyjść do stałego przedsięwzięcia.

W téj chwili otworzyły się drzwi, blade i pomieszany Kapitan Z*** wszedł do pokoju — mimowolnie chwyciłem za leżące przedemną pistolety.

„Zostaw to WPan na potem Baronie, rzekł pęchurym głosem, lecz raczy bądź tak dobry i słuchaj mnie parę minut cierpliwie“

Mów WPan rzekłem z przyciskiem.

„Byłem u W Pana małżonki....“

Przez Boga zawołałem niecierpliwie, to też jest właśnie przyczyną że w tym miejscu przeciwko sobie stoimy; i WPan nie masz mi więcej nic do powiedzenia?

„Jeszcze bardzo wiele, rzekł dalej — Jestem winien wyjaśnić W Panu wypadek dzisiejszy który tak mnie zawstydzia jak i W Pana spokojność domową nazawsze zatruć może. — Gdy po Paradzie dziś rano tutaj przyszedł nie zastałem P. Baronowej w domu, chciałem wrócić natychmiast gdy malowanie Ekranu które i W Pana zastanowiło, ściągnęło moją uwagę. W tym samym czasie wypadł Baronie do pokoju a nie postrzegłszy mnie pośpieszył prosto ku drzwiom zamkniętym. Postępowanie jego na Balu wczorajszym dało mi poznać czego się W Pan z mego strony lękał; zda-

waleś się być rozdrażnionym i słusznie obawiałem się po naszym zejściu nieprzyjemności których uniknąć starałem się — w tej myśli spodziewając się rychłego WPana oddalenia schroniłem się za Ekran. — Co się dalej stało jest już wiadomem. Przed chwilą przywołany zostałem do małżonki WPana, od niej dowiedziałem się co w czasie mego nieprzytomności między wami zaszło. Mego postępkowi nie jestem w stanie uniewinnić, lecz Baronie, skrzywdziłeś naycnotliwszą małżonkę; iey winienes się usprawiedliwić bo jeżeli mnie WPan masz za człowieka honorn, to wierz memu słowu że między mną a Baronową, naymniejsza poufałość nigdy nie miała miejsca.

O! Boże! wierzę WCPanu zawołałem z radością i już chciałem iść upaść do nóg Zofii gdy mnie Z. zatrzymał. Jeszcze parę słów. — Boli mnie nieskończenie zakłócić nawet przez chwilę spokojność tak szanownego domu ale wszystko starać się będę naprawić. — Odebrałem właśnie od mego Generała rozkaz, wyjścia jutro przed świtem do miasteczka O.*.*. To spodziewać mi się każe że inoia lekkomyślność dalszych za sobą nie pociągnie skutków i że ani ty Baronie ani twoja małżonka nieodmówicie mi swego przebaczenia.

— Szacunek nasz będzie WCPanu towarzyszył rzekłem ściskając Kapitana i na skrzydłach tęsknoty pobiegłem do zalanéj łzami Zofi. — Możesz mi przebaczyć? zawołem padłszy iey do nóg nieumiejąc nawet podnieść wzroku na tak ciężko skrzywdzoną? z głośnem płaczem nachyliła się ku mnie a upoiony szczęściem i miłością przycisnąłem do piersi wierną Zofią, i jeszcze raz użyśkałem przebaczenie mych uroień.

Odtąd zdradna zazdrość nie zatrula już więcéy naszego szczęścia. — Spokojnie patrzę iak dwór cały hołduje wdziękom méy Zosi, bo iey serce ręczy mi za wszystko i teraz cały Bataillon ukryty za Ekranem nie wzruszyłby mego zaufania.

Dzień dobry!... Witam!... Uniżony....

Ażeby być w stanie poznać dokładnie różnicę tych trzech sposobów witania, dosyć jest przejść się po iednéj z naszych publicznych przechadzek, zayrzeć do kilku przedpokoiów Magnatów, i zwiedzić parę Salonów.

W przeciągu trzech minut Pan N.... który zawsze wie iak się rzeczy dźiać powinny anie iak się dzieją, dostatecznie ci ich znaczenie wytłómaczy.

Spotykamy naprzykład człowieka szanownego, który mu się wcale na nic nieprzyda, Pan N.... zdaleka już, powita go. A... dzień dobry.

Spostrzega znowu zdale człowieka dosyć znaczącego, lecz którym on gardzi, wczesnie przywołnie wdzięczny uśmiech i przechodząc z lekim ukłonem rzeknie Witam....

Wracamy z przechadzki, Pan N.... widzi iak tylko wzrok iego dosięgnąć jest w stanie, iż iakiś niski Jegomość który się nim

brzydzi zbliża się ku niemu powolnym krokiem. — Pan N... poddawa swe, kroki wcześniej doświadcza spężytości swych ramion gibkości swojej postawy, spuszcza oczy zuszczanowaniem, zbliża się z uniżonością, i dosyć jeszcze zdaleka Pan N.... z nieśmiałością wymawia; uniżony... na uniżniejszy... Niski Jegomość uśmiecha się z pogardą, i trzeba ucha Pana N.... aby zrozumieć wyrazy które on raczy wymówić, a które znaczą tyle co „jesteś nikczemny, czołgający się, zatrudnię się jednak tobą” — trochę jednak głośnięć wymawia... Dzień dobry...

Lecz proszę niemyśleć, żeby Pan N..... był z uniżonych Kreatur naywięcej Płaskim, znajdując się między niemi tacy, których to jest zwyczajem. — Wszędzie spotkać możemy ludzi, którzy żyją i chodzą że tak powiem zgarbieni, dla nich pokora jest potrzebą, schylanie się zwyczajem a niewolnictwo rzeczą do ich iestestwa przywiązaną. Tacy ludzie wszystkie swe znajomości obdarzają uniżonością, nie spotykają się z tobą ani cię opuszczają, bez ułożenia się w téj postawie, a mając głowy zupełnie próżne niedostatek muzgu rozumieją gestami zapełnić. — Mówią że tacy ludzie nikomu nie ufaią, gdyż się czołgają przed całym światem i przypominają nam tylko tych, których La Bruyere tak trafnie odmalował w iednym ich czynie to iest: kiedy własnemu odzwierneemu nayniższą składaia uniżoność.

Moglibyśmy jeszcze wymienić znaczną liczbę uniżoności mający znaczących, które nie są iak tylko odwetem grzeczności dumy albo szarlatanizmu; udzielaia się one w zamiarze iedynie aby na powrot oddanemi nam były; i wtedy stają się grą, gdzie nie można wygrać bez wystawienia wprzód swéj własności na stawkę. — Uniżoności, są monetą pochlebstwa, mają swój kurs publiczny, który podług okoliczności podnosi się lub spada; los zaś i ślepe szczęście są dla nich Taryffą. —

Jednym słowem mówimy dzień dobry przyjacielom, Witam mniey znaczącym znajomościom a niemi mówimy uniżony iak tylko tym; od których widziemy się być niższemi, lub od których wymagamy łaski. —

S z a r a d a.

Pierwsze na wspak w liter rządzie

Drugie przy kupnie iest wszędzie

Wszystko kiedy następuje

Fałszywą trwogą przeymie. *110: na: 120*

TEATRA i WIDOWISKA STOLICY.

TEATR NARODOWY. W dniu 22. b. m. daną była Opera z muzyką JP. Daylerac pod tytułem Gulnara niewolnica Perska. — Treść iey następująca: Dwaj młodzi kochankowie widzą się bydź dotknięci nieszczęściem, pochodzącym z okropnego losu iaki spotkał Ojca samego Kochanka, — Na okup iego potrzeba im iest 1000 Cekinów, tych gdy znikąd dostać nie

małą nadziei, postanawiają poświęcić samych siebie zaprzedać się w niewolę celem uzbierania rzeczoney summy. — Gulnara dla swych wdzięków znalazła dwóch kupców; przeciwnie ię Kochanka nikt kupić nie chce. — Nakoniec Xiążę Perski Deli ujęty wdziękiem Gulnary w nadziei otrzymania ię wzajemności, ofiarując również ją kupującemu bogate dary sprawia; iż tenże ustępuje mu wszelkiego do nię prawa, i Deli staie się Panem piękney niewolnicy. — Ta poznawszy prawdziwą wielkość ięgo duszy wyznaje mu otwarcie zamiar iak imiała w zaprzędaniu się w niewolę, wyznaje iż już kocha innego i tyle wzrusza serce Delego obrazem swego nieszczęścia i swoięy miłości, iż ten mimo własnego zapalu, oddaie Gulnarę Kochankowi. — Te dosyć z treści interessująca sztuczkę, ożywia ięszcze przyjemną muzyka, będąca płodem znanego Daylerac. — Co się tyczy gry naszych Artystów; oddać należy śpiewowi JP. Stefani należną pochwałę.

Nastąpił nudny i długi Balet Dezerter. Pomimo iż nie możemy zarzucić dokładności tańca osób w Baletie tym występujących, zdaniem iednak naszym Balety tak długie i nie-interestujące nigdy mieysca mieć niepowinny. Publiczność dosyć mielicznie Teatr odwiedzała, przestanie nań uczeszczać iężeli większą część wieczoru nudzić się będzie musiała, i Balet wtedy tylko dobrze może bydź widzianym gdy dopełnia a nie zapełnia widowisko —

Wczoray daną była Traiedya w 5. Aktach Rasyna wierszem przełożona pod tytułem Fedra. Piękny ięy przekład, każe nam winney pracy tłumacza nie ubliżyć pochwałą. Nie wdając się w rozbiór sztuki której przed sobą niemamy wspomniemy pokrótce o grze naszych Artystów. — Pan Piasecki w roli Hiypolita zewszęch miar zasłużył na wspomnienie. — Artysta ten ciąglą starannością, korzystając z udzielanych mu uwag naypiękniejsze dla sceny naszey rokuie nadzieie. — W roli Hecpolita widzieliśmy w nim szczególuie, usiłowanie iaką poświęcił zgłębieniu zamiaru Antora. — Niech Pan Piasecki, stara się ięszcze o to aby w scenach niemych kiedy sam niemówi więcej pamiętał iż się znajduje na scenie i więcej starał się dać poznać wewnętrzne czucia iakich po nim położenie roli wymaga, niechay nakoniec niepuszcza nigdy z oka tak godnego naśladowania wzoru iaki w osobie JP. Werowskiego mieć powinni, a niedługo stanie się ozdobą sceny naszey. — Gra JP. Nacewiczówny równie na pochwałę zasługuie; — Nieodrzućczy by równie było, aby służba zakulisowa większą dawała baczość na porządek iaki tam panować winien, i żeby nanoszczędziła widoku przechodzących się Szynkarek po przysionkach Trezeńskiego Pałacu. Zaś co się tyczy Enony ta zupełnie na swem nie była mieyscu. — Lepieyby było gdyby nadal nie zajmowała się rolą, której zrozumieć nie iest iak widać w stanie. — Nastąpiła Komedya w ięd nym Akcie pod Tytułem Panna Pułkownik Huzarów, JP. Liedóchowska obięta w sztuce tę rolę Elizy. —

Jutro daną będzie Opera Don Juan.

Znaczenie Szarady wprzeszłym Numerze umieszczoney iest:
Ka-ra-bin.